ODPIS

UCHWAŁA NR 318/2018

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 24 sierpnia 2018 r.

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej, ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 633

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 389, ze zm.), Krajowa Rada Sądownictwa:

1. **przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Wojciecha Aleksandra Sycha do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej;**
2. nie przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Piotra Dominika Gąciarka, Beaty Homy, Krzysztofa Kamalskiego, Rafała Skrzecza do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

UZASADNIENIE

I

Na jedno wolne stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r. pod poz. 633, zgłosili się:

- Tomasz Chrabski – asystent-specjalista do spraw orzecznictwa, członek Biura Studiów i Analiz Sądu Najwyższego,
- Piotr Dominik Gąciarek – sędzia Sądu Okręgowego w Warszawie,
- Beata Homa – prokurator Prokuratury Regionalnej w Gdańsku,
- Krzysztof Kamalski – adwokat – Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie,
- Dariusz Sielicki – sędzia w Misji Praworządności Unii Europejskiej EULEX w Kosowie,
- Rafał Skrzecz – sędzia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie oraz
- Wojciech Aleksander Sych – sędzia Sądu Okręgowego w Poznaniu.

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr 279/2018/O z dnia 9 sierpnia 2018 r., na podstawie art. 31 § 3 ustawy o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, ze zm.), pozostawiła bez rozpoznania zgłoszenie Dariusza Sielickiego.

W związku z cofnięciem zgłoszenia Tomasza Chrabskiego, Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr 302/2018 z dnia 23 sierpnia 2018 r. umorzyła postępowanie wszczęte w sprawie z jego zgłoszenia.

II

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Pismem z 16 sierpnia 2018 r. Minister Sprawiedliwości poinformował Radę, że nie będzie wyrażał opinii w sprawie w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 389, ze zm.; dalej: ustawa o KRS).

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr 293/2018/O z dnia 9 sierpnia 2018 r. wezwała uczestników postępowania w przedmiocie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej, ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 633, do osobistego stawiennictwa na posiedzeniu zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa.

Na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia 2018 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa przeprowadził rozmowy z wezwanymi kandydatami: Piotrem Dominikiem Gąciarkiem, Beatą Homą, Krzysztofem Kamalskim, Rafałem Skrzeczem i Wojciechem Aleksandrem Sychem, odbył naradę i uznał, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. W posiedzeniu zespołu nie uczestniczyli, zawiadomieni o terminie posiedzenia, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej ani przedstawiciel Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym. Podczas głosowania członkowie zespołu na: Piotra Dominika Gąciarka nie oddali głosów „za" ani „przeciw", przy 3 głosach „wstrzymujących się", Beatę Homę nie oddali głosów „za" ani „przeciw", przy 3 głosach „wstrzymujących się", Krzysztofa Kamalskiego nie oddali głosów „za" ani „przeciw", przy 3 głosach „wstrzymujących się", Rafała Skrzecza nie oddali głosów „za" ani „przeciw", przy 3 głosach „wstrzymujących się" a na Wojciecha Aleksandra Sycha oddali 3 głosy „za", przy braku głosów „przeciw" i „wstrzymujących się". W wyniku powyższego głosowania zespół przyjął stanowisko o rekomendowaniu Krajowej Radzie Sądownictwa na wolne stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej Wojciecha Aleksandra Sycha. Wniosek taki, w ocenie zespołu, jest w pełni uzasadniony treścią załączonej dokumentacji, informacjami

dotyczącymi posiadanego przez kandydatów doświadczenia zawodowego i życiowego, opiniami o ich pracy, a także wynikiem wysłuchania przez zespół.

Przedstawiając powyższe, zespół kierował się dyspozycją art. 35 ustawy o KRS, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, a ponadto uwzględniając doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia.

W uzasadnieniu stanowiska zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa podkreślił, że Wojciech Aleksander Sych posiada rozległą wiedzę prawniczą i wieloletnie doświadczenie zawodowe w zakresie różnorodnych spraw karnych, zdobyte zarówno w czasie orzekania w sądzie rejonowym i okręgowym, jak też w ramach delegacji w sądzie apelacyjnym i Sądzie Najwyższym oraz bogaty dorobek naukowy, a także stwierdził, że podczas rozmowy z zespołem, kandydat potwierdził wysokie kwalifikacje zawodowe predestynujące go do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego.

III

1. Podejmując niniejszą uchwałę, Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę, że Piotr Dominik Gąciarek, Beata Homa, Krzysztof Kamalski, Rafał Skrzecz i Wojciech Aleksander Sych spełniają wymagania ustawowe określone w art. 30 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, ze zm.; dalej: ustawa o Sądzie Najwyższym). W art. 30 § 1 pkt 6 ustawy o Sądzie Najwyższym jest mowa o przesłance wyróżniania się wysokim poziomem wiedzy prawniczej. Wysoki poziom wiedzy prawniczej kandydata znajduje odzwierciedlenie w osiągnięciach osobistych w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych, m.in.: w ramach studiów podyplomowych lub doktoranckich, osiągnięciach w pracy zawodowej i kwalifikacjach nabytych w wymaganym zakresie praktyki prawniczej, poprzedzającej ubieganie się o stanowisko sędziego w Sądzie Najwyższym. Wojciech Aleksander Sych, jako jedyny z kandydatów, ubiegających się o wolne stanowisko sędziego w Izbie Karnej Sądu Najwyższego, posiada stopień naukowy doktora nauk prawnych oraz najdłuższy staż orzeczniczy w sprawach karnych, a zatem w najwyższym stopniu wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej, niezbędnej do objęcia urzędu sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

Dokonując oceny kandydatów, Rada kierowała się także kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym: ocenami kwalifikacyjnymi, doświadczeniem zawodowym kandydatów, w tym doświadczeniem w stosowaniu przepisów prawa, dorobkiem naukowym, opiniami przełożonych, rekomendacjami, a także publikacjami.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa, podzielając stanowisko zespołu, uznała, że Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przedstawiony wniosek o powołanie Wojciecha Aleksandra Sycha do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

2. **Wojciech Aleksander Sych** urodził się 12 października 1963 r. w Gnieźnie. W 1987 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, uzyskując tytuł magistra z ogólną oceną dobrą. Po odbyciu w latach 1988–1990 aplikacji prokuratorskiej w okręgu Prokuratury Wojewódzkiej w Poznaniu, w październiku 1990 r. złożył egzamin prokuratorski z łącznym wynikiem dobrym. Decyzją Prokuratora Generalnego z dnia 31 października 1990 r. został mianowany na stanowisko asesora Prokuratury Rejonowej we Wrześni z dniem 1 listopada 1990 r. Z dniem 15 listopada 1991 r. został powołany na stanowisko prokuratora Prokuratury Rejonowej we Wrześni. Od czerwca 1994 r. został powołany do pełnienia funkcji Zastępcy Prokuratora Rejonowego we Wrześni, a od listopada 1994 r. do grudnia 1994 r. został delegowany do pełnienia czynności służbowych w Prokuraturze Rejonowej w Gnieźnie. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 lipca 1995 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Poznaniu. Orzekał w V Wydziale Karnym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lutego 1996 r. został przeniesiony, na własną prośbę, na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dniem 15 marca 1996 r. Orzekał w II Wydziale Karnym. Prezes Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dniem 1 stycznia 1998 r. powierzył mu obowiązki Przewodniczącego tego Wydziału, które pełnił do 30 czerwca 1999 r. Decyzją Ministra Sprawiedliwości od 1 lipca 1999 r. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Poznaniu. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 marca 2001 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Poznaniu. Orzekał w III Wydziale Karnym i IV Wydziale Karnym Odwoławczym, a obecnie w V Wydziale Penitencjarnym. W 2005 r., na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt.: „Wpływ pokrzywdzonego na tok postępowania przygotowawczego w polskim procesie karnym" oraz po złożeniu wymaganych egzaminów, uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych

w zakresie prawa, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od kwietnia 2013 r. pełni funkcję wizytatora do spraw karnych. W latach 2013–2016 orzekał w ramach jednodniowych delegacji w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu. W latach 2013–2016 był również członkiem Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 lipca 2017 r., na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, został delegowany do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym od 1 września 2017 r. do 30 listopada 2017 r. Prezes Sądu Okręgowego w Poznaniu powierzył mu z dniem 1 maja 2018 r. funkcję Zastępcy Przewodniczącego V Wydziału Penitencjarnego tego Sądu. Z dniem 1 lipca 2018 r. Minister Sprawiedliwości powierzył mu obowiązki sędziego sądu dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu, na okres sześciu lat. Posiada bogaty dorobek naukowy. Jest autorem i współautorem licznych publikacji w zakresie m.in. postępowania karnego, w tym monografii, artykułów, glos oraz referatów, wygłaszanych na konferencjach naukowych. Brał udział w szkoleniach zawodowych, m.in. zorganizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, Prezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu i Prezesa Sądu Okręgowego w Poznaniu.

3. Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się doświadczeniem zawodowym kandydatów.

Osoba przedstawiona do powołania posiada rozległą wiedzę, popartą dużym doświadczeniem zawodowym w pionie karnym a niniejsza procedura konkursowa dotyczy wolnego etatu w Izbie Karnej. Wysokie kwalifikacje merytoryczne Wojciecha Aleksandra Sycha znajdują odzwierciedlenie w opinii Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, który bardzo dobrze ocenił pracę tego kandydata jako wykładowcy, jak również w pozytywnej opinii służbowej, wystawionej przez Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Poznaniu.

Pozostali kandydaci posiadają wysokie kwalifikacje zawodowe, uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego Sądu Najwyższego, jednak nie okazali się kandydatami lepszymi niż Wojciech Aleksander Sych.

Piotr Dominik Gąciarek urodził się 15 marca 1974 r. w Warszawie. W 1998 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, uzyskując tytuł magistra z ogólną oceną dobrą. Po odbyciu w latach 1998–2001 początkowo pozaetatowej, a następnie etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu

Okręgowego w Warszawie, w kwietniu 2001 r. złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem bardzo dobrym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 czerwca 2001 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie. Powierzone obowiązki orzecznicze wykonywał w V Wydziale Karnym. W latach 2001–2004 był zatrudniony jako pracownik dydaktyczny w Wyższej Szkole Handlu i Prawa im. R. Łazarskiego w Warszawie. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 grudnia 2003 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie. Orzekał w V Wydziale Karnym. W związku z utworzeniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, z dniem 1 stycznia 2006 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego tego Sądu. Początkowo orzekał w V Wydziale Karnym, a następnie w III Wydziale Karnym. W latach 2010–2012 był delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Warszawie. Orzekał w VIII Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 marca 2012 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie. Orzekał w VIII Wydziale Karnym. Od lipca 2012 r. do chwili obecnej orzeka w XII Wydziale Karnym, przy czym od kwietnia 2016 r. jest jednocześnie członkiem Kolegium Sądu Okręgowego w Warszawie. W latach 2012–2016 pełnił funkcję sędziego wizytatora do spraw karnych. Prowadził zajęcia szkoleniowe dla aplikantów adwokackich i radcowskich w Warszawie. Pozytywną opinię o pracy kandydata wystawiła Przewodnicząca XII Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w Gdańsku wyrokiem z dnia 9 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt ASD 8/14, uznał Piotra Dominika Gąciarka za winnego tego, że w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie o sygn. akt III K 665/09 sporządził uzasadnienie wyroku z przekroczeniem ustawowego terminu trwającym od 7 grudnia 2011 r. do 5 marca 2014 r., a w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie o sygn. akt III K 777/09 sporządził uzasadnienie wyroku z przekroczeniem ustawowego terminu, trwającym od 21 grudnia 2011 r. do 18 kwietnia 2013 r., czym dopuścił się oczywistej i rażącej obrazy przepisu prawa procesowego – art. 423 § 1 k.p.k., tj. popełnienia przewinienia służbowego, określonego w art. 107 § 1 p.u.s.p. i na podstawie art. 109 § 1 p.u.s.p. wymierzył mu karę dyscyplinarną upomnienia. Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny wyrokiem z dnia 18 czerwca 2015 r., w sprawie o sygn. akt SNO 33/15, po rozpoznaniu sprawy Piotra Dominika Gąciarka w związku z jego odwołaniem od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w Gdańsku z dnia 9 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt ASD 8/14, utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Rada uwzględniła, że kandydat posiada krótszy staż pracy i nie tak różnorodne doświadczenie zawodowe, jak Wojciech Aleksander Sych. Nie posiada również doświadczenia orzeczniczego na poziomie Sądu Najwyższego. Prawomocne ukaranie karą dyscyplinarną upomnienia niewątpliwie rzutuje na ocenę przydatności kandydata do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego, w aspekcie gwarancji rzetelnego i terminowego wykonywania obowiązków sędziowskich. Piotr Dominik Gąciarek nie wykazał, aby wyróżniał się tak wysokim poziomem wiedzy prawniczej, jaka jest wymagana do sprawowania najwyższego urzędu sędziowskiego. Nie jest również autorem publikacji naukowych.

Beata Homa urodziła się 4 czerwca 1966 r. w Gdańsku. W 1989 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego, uzyskując tytuł magistra z ogólną oceną dobrą. Po odbyciu w latach 1989–1991 etatowej aplikacji prokuratorskiej w okręgu Prokuratury Wojewódzkiej w Gdańsku, we wrześniu 1991 r. złożyła egzamin prokuratorski z łącznym wynikiem dobrym. Z dniem 1 października 1991 r. została mianowana na stanowisko asesora Prokuratury Rejonowej w Gdyni. Z dniem 15 listopada 1992 r. została powołana na stanowisko prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gdyni. Od stycznia 2001 r. do lipca 2001 r. była delegowana do wykonywania czynności służbowych w Wydziale Śledczym Prokuratury Okręgowej w Gdańsku. Z dniem 8 lipca 2001 r. została powołana na stanowisko prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gdańsku. Obowiązki pełniła w Wydziale V Śledczym. Z dniem 18 października 2004 r. została delegowana do pełnienia czynności służbowych w Wydziale II do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku. Delegacje były kolejno przedłużane do lutego 2006 r. Z dniem 1 marca 2006 r. została powołana na stanowisko prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku. W latach 2007–2009 była delegowana do Prokuratury Krajowej. Obowiązki wykonywała w Biurze do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej w Wydziale II Zamiejscowym w Gdańsku. W 2008 r. ukończyła dwusemestralne Studia Podyplomowe w zakresie Problematyki Zorganizowanej Przestępczości, Korupcji i Terroryzmu na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego z wynikiem bardzo dobrym. Z dniem 22 kwietnia 2016 r. została powołana na stanowisko prokuratora Prokuratury Regionalnej w Gdańsku. Obowiązki wykonuje w Wydziale I do Spraw Przestępczości Gospodarczej. Brała udział w szkoleniach zawodowych, m.in. zorganizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury oraz Prokuraturę Regionalną w Gdańsku. Pozytywną opinię o pracy kandydatki wystawił Zastępca Prokuratora Regionalnego w Gdańsku.

Kandydatka, w przeciwieństwie do Wojciecha Aleksandra Sycha, nie posiada żadnego doświadczenia orzeczniczego. Życie zawodowe związała z pełnieniem służby prokuratorskiej. Objęcie stanowiska sędziego Sądu Najwyższego nie byłoby zatem ukoronowaniem kariery orzeczniczej i, wobec braku jakiegokolwiek doświadczenia w orzekaniu w sądach niższych instancji, nie gwarantowałoby należytego wykonywania czynności sędziowskich na tak wysokim szczeblu. Beata Homa nie posiada dorobku naukowego i nie jest autorką żadnych publikacji naukowych.

Krzysztof Kamalski urodził się 5 października 1957 r. w Krotoszynie. W 1980 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Bolesława Bieruta we Wrocławiu, uzyskując tytuł magistra z ogólną oceną bardzo dobrą. Od sierpnia 1981 r. do stycznia 1982 r. był zatrudniony na stanowisku starszego referenta do spraw samorządu w Zarządzie Regionu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność" Dolny Śląsk. Po odbyciu etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu, we wrześniu 1983 r. złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem bardzo dobrym. Od grudnia 1983 r. do czerwca 1984 r. był zatrudniony na stanowisku sekretarza sądowego w Sądzie Wojewódzkim we Wrocławiu. Od czerwca 1984 r. do stycznia 1986 r. odbywał asesurę sądową w Sądzie Rejonowym w Oleśnicy. Uchwałą Rady Państwa z 16 stycznia 1986 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Oleśnicy. Orzekał w wydziale karnym. Z dniem 31 sierpnia 1989 r. zrzekł się urzędu sędziego. Od lutego 1990 r. do czerwca 1990 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budowy Domów „Drewbud-Wałbrzych", początkowo na stanowisku doradcy prawnego, a następnie Kierownika Biura Prawnego. Od czerwca 1990 r. wykonuje zawód adwokata, przy czym w latach 1990–1992 w Zespole Adwokackim Nr 1 w Zgorzelcu, w latach 1992–1993 w Zespole Adwokackim Nr 3 we Wrocławiu, w latach 1993–1998 w Kancelarii Adwokackiej we Wrocławiu, a od lipca 1998 r. w Kancelarii Adwokackiej w Warszawie.

Kandydat posiada wprawdzie bogate, ale znacznie krótsze i nie tak różnorodne doświadczenie orzecznicze, jak Wojciech Aleksander Sych. Orzekał, przez stosunkowo krótki okres, jedynie w sądzie rejonowym, co niewątpliwie zawęziło katalog rozpatrywanych przez niego spraw. Nie wykazał, aby, spośród adwokatów, wyróżniał się wiedzą prawniczą na tyle, aby objąć, z pominięciem niższych szczebli orzeczniczych, urząd sędziego Sądu Najwyższego. Nie jest również autorem publikacji naukowych.

Rafał Skrzecz urodził się 8 listopada 1976 r. w Wyszkowie. W 2000 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Białymstoku, uzyskując tytuł magistra z ogólną oceną bardzo dobrą. Po odbyciu w latach 2000–2003 etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w Białymstoku, w kwietniu 2003 r. złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem bardzo dobrym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 5 września 2003 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie. Powierzone obowiązki orzecznicze początkowo wykonywał w VI Wydziale Grodzkim, a następnie w V Wydziale Karnym. W związku z utworzeniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, z dniem 1 stycznia 2006 r. powierzono mu pełnienie czynności sędziowskich w tym Sądzie. Powierzone obowiązki orzecznicze wykonywał w: IV, V i III Wydziałach Karnych. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 lipca 2007 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie. Początkowo orzekał w V Wydziale Karnym, a od 2009 r. orzeka w IV Wydziale Karnym, przy czym od 2012 r. pełni funkcję Przewodniczącego tego Wydziału. W latach 2011–2013 i w 2015 r. był wielokrotnie delegowany przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie do uzupełnienia składu orzekającego w IX Wydziale Karnym-Odwoławczym w Sądzie Okręgowym w Warszawie. Od czerwca 2012 r. do lipca 2012 r. był delegowany przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie do pełnienia obowiązków w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie. W latach 2016–2018 był delegowany przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Warszawie w wymiarze dwóch sesji w miesiącu. Orzekał w X Wydziale Karnym Odwoławczym. Brał udział w szkoleniu zawodowym, zorganizowanym przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Kandydat posiada krótsze i nie tak różnorodne doświadczenie orzecznicze, jak Wojciech Aleksander Sych. Orzekał jedynie w sądzie rejonowym i w ramach delegacji w sądzie okręgowym, a zatem niewątpliwie w sprawach innego rodzaju i o mniejszym ciężarze gatunkowym niż sprawy, które rozpatrywane są w sądach wyższych instancji. Rafał Skrzecz nie przedstawił informacji, z których wynikałoby, że poziom jego wiedzy prawniczej jest na tyle wyróżniający, aby uprawnionym było twierdzenie, że obejmując urząd sędziego Sądu Najwyższego, da gwarancję należytego wykonywania obowiązków orzeczniczych na najwyższym szczeblu. Kandydat nie posiada żadnego dorobku naukowego i nie jest autorem żadnych publikacji naukowych.

Pomimo wysokich kwalifikacji zawodowych, osoby te nie spełniają łącznie kryteriów wyboru w takim stopniu, jak kandydat przedstawiony do powołania. Nie posiadają tak długiego i różnorodnego doświadczenia zawodowego w pionie karnym, zdobytego zarówno podczas pracy na stanowisku prokuratora, jak i podczas orzekania w sądach różnych szczebli i różnych instancji, jak Wojciech Aleksander Sych.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa Wojciech Aleksander Sych jest najlepszym kandydatem w niniejszej procedurze nominacyjnej. Posiada wyróżniające kwalifikacje merytoryczne oraz długoletnie doświadczenie zawodowe, niezbędne do należytego wykonywania obowiązków orzeczniczych na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

Krajowa Rada Sądownictwa dokonała wszechstronnej analizy kwalifikacji i doświadczenia zawodowego w odniesieniu do wszystkich kandydatów. Uwzględniając zgromadzone w sprawie materiały, a w szczególności przedstawione wyżej informacje dotyczące posiadanego przez Wojciecha Aleksandra Sycha doświadczenia zawodowego i życiowego, Rada uznała, że kandydat wyróżnia się bardzo wysokim poziomem wiedzy prawniczej w zakresie prawa karnego, popartej wieloletnim doświadczeniem orzeczniczym, zdobytym podczas orzekania w sądach powszechnych wszystkich szczebli oraz w Sądzie Najwyższym. Z powodzeniem łączy praktykę orzeczniczą z działalnością naukową i dydaktyczną. W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa, wysokie kwalifikacje merytoryczne Wojciecha Aleksandra Sycha dają rękojmię należytego wykonywania obowiązków orzeczniczych na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej. W ocenie Rady, Wojciech Aleksander Sych spełnia zatem w najwyższym stopniu kryteria wyboru do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

4. O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Wojciecha Aleksandra Sycha zadecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności długoletnie, bogate i różnorodne doświadczenie zawodowe związane z rozpoznawaniem spraw karnych, zdobyte przez niego podczas wieloletniej pracy w pionie karnym sądów wszystkich szczebli. W ocenie Rady kandydat przedstawiony do powołania prezentuje bardzo wysoki poziom wiedzy w zakresie prawa karnego, a także cechy osobowościowe, potwierdzone podczas rozmowy z zespołem, predestynujące do objęcia urzędu sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej. Niniejsza procedura konkursowa dotyczy tylko jednego wolnego stanowiska sędziowskiego, zatem Rada mogła dokonać wyboru tylko jednej osoby.

5. Na posiedzeniu plenarnym Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 24 sierpnia 2018 r. Przewodniczący Rady poddał pod głosowanie wniosek Piotra Dominika Gąciarka, który złożył podczas wysłuchania na posiedzeniu zespołu, o jego publiczne wysłuchanie na posiedzeniu plenarnym Krajowej Rady Sądownictwa. Za uwzględnieniem wniosku nie oddano głosów „za", oddając 12 głosów „przeciw", przy 5 głosach „wstrzymujących się". Rada nie uwzględniła zatem wniosku tego uczestnika postępowania.

6. Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 24 sierpnia 2018 r. na:

- Piotra Dominika Gąciarka nie oddano głosów „za", oddano 11 głosów „przeciw", przy 7 głosach „wstrzymujących się", w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Beatę Homę nie oddano głosów „za", oddano 1 głos „przeciw", przy 17 głosach „wstrzymujących się", w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Krzysztofa Kamalskiego nie oddano głosów „za" ani „przeciw", przy 18 głosach „wstrzymujących się", w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Rafała Skrzecza nie oddano głosów „za", oddano 1 głos „przeciw", przy 17 głosach „wstrzymujących się", w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Wojciecha Aleksandra Sycha oddano 18 głosów „za", przy braku głosów „przeciw" i „wstrzymujących się", w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów.

Mając na uwadze wyniki głosowania, Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę jak na wstępie.

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

sędzia Leszek Mazur

POUCZENIE

Uczestnik postępowania może odwołać się do Naczelnego Sądu Administracyjnego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem. Odwołanie nie może być oparte na zarzucie niewłaściwej oceny spełniania przez kandydatów kryteriów uwzględnianych przy podejmowaniu rozstrzygnięcia w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa, w terminie dwutygodniowym od doręczenia uchwały z uzasadnieniem. Do postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej. Przepisu art. 87^1 tej ustawy nie stosuje się (art. 44 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa; Dz. U. z 2018 r. poz. 389, ze zm.).

BIURO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

DYREKTOR
Wydziału Organizacyjnego
Biura Krajowej Rady Sądownictwa
Ma[illegible]